

I • Sept.
2018

ORIENTERING

UDGIVET AF SKOLE OG FORÆLDRE KØBENHAVN

**SKOLE
OG
FORÆLDRE**
København

Marie Louise Riddersborg: “Dit barn ved meget mere om skolen end dig “ ...	3
Torben Bichel Nielsen: “Digital dannelse”	7
Ditte Bergholdt Asmussen: “Aula erstatter SkoleIntra efter sommerferien 2019”	10
Marie Louise Riddersborg: Interview: Jesper Christensen “- Vi kan ikke drive skole alene. Vi er nødt til at drive skole sammen”	11
Fagligt Center. Børne- og Ungeforvaltningen: “Uddannelsesvalget er som at købe et nyt hjem”	19
Marie Louise Riddersborg: Interview: Jens Schjødt Thorsen, formand Skole og Forældre København	21
Efterårskurset 2018	25
Quiz	26

Bladet Orientering udgives af Skole og Forældre København, der er en forening for de forældrevalgte medlemmer af skolebestyrelserne på folkeskolerne i København.

ANSVARSHAVENDE:

Jens Thorsen

REDAKTION:

Bestyrelsen Skole og Forældre København

HENVENDELSE:

sekretariat@skole-forældre-kbh.dk

Læs mere om Skole og Forældre København på www.skole-foraeldre-kbh.dk

FORSIDEFOTO

Emilio Jensen

LAYOUT:

Bestyrelsen

DIT BARN VED MEGET MERE OM SKOLEN END DIG

AF MARIE LOUISE RIDDESBORG

ELEVINDDRAGELSE ER LIG MED AT INDDRAGE ELEVERNE. DET SVAR GIVER SIG SELV. TIL GENGÆLD ER FACIT KNAPT SÅ SELVINDLYSENDE, NÅR DET KOMMER TIL SPØRGSMÅLET OM HVORDAN. GÅ DIREKTE TIL KILDEN OG "SPØRG ELEVERNE", OPFORDRER CARL JONATAN JOHANSEN LOWIES, FORMAND FOR KØBENHAVNS FÆLLESELEVRÅD. DET ER JO NETOP ELEVERNE DET HELE HANDLER OM, OG VI MÅ IKKE GLEMME, AT DE ER EKSPERTER I DERES EGEN HVERDAG.

I april løb Skole og Forældre Københavns årlige forårskursus af stablen - dette år med elevinddragelse på dagordenen. Én af årets oplægsholdere var Carl Jonatan Johansen Lowies, formand for Københavns Fælleselevråd. Som talsmand for eleverne fik Carl sat godt gang i debatten om elevinddragelse blandt skolebestyrelsesmedlemmerne. Mange spørgsmål blev kastet op i luften, hvoraf et par også blev stædigt hængende. I kølvandet på dette var Skole og Forældre København derfor så heldige at fange den ellers travle KFE-formand til en uddybende snak om KFEs syn på elevinddragelse, om hvordan forældre kan skabe elevinddragelse gennem deres børn – og ikke mindst om hvordan skolebestyrelsen kan blive bedre til at inddrage elevrådet.

Eleverne skal føle sig inddraget

“Det helt grundlæggende i elevinddragelse er, at eleverne føler sig inddraget, og at de kan se at deres holdninger, meninger og tanker omkring det at gå i skole bliver hørt og taget alvorligt,” understreger Carl Lowies. Han mener derfor, at et godt sted at starte er, at spørge eleverne selv, hvordan de gerne vil

inddrages. I forhold til generel elevinddragelse i undervisningssammenhæng handler det, for Carl, om de helt basale ting så som at inddrage eleverne i, hvad de kunne tænke sig at arbejde med, og hvordan de gerne vil arbejde. Ligeså vel som at spørge eleverne, hvad man som underviser kan gøre, for at de bedre forstår, det de skal lære. “Det handler jo i virkeligheden om at have en løbende dialog med sine elever,” påpeger han. Man bør ikke glemme, at eleverne i ligeså høj grad som læreren er dem, som skaber undervisningen og rammerne for denne. “Det er jo eleverne, som i sidste ende afgør, hvor meget der skal læres. Hvis eleverne får deres besyv med og kan præge undervisningen på en måde, som de selv kan lære noget af, jo større er sandsynligheden også for, at eleven deltager engageret i undervisningen,” siger Carl Lowies.

Skolebestyrelsen skal være bedre til at kommunikere med elevrådet

Dialogen og den generelle kommunikation med eleverne er alfa omega, hvis de skal føle sig inddraget, og det gælder ikke mindst i skolebestyrelsesregi. Der er nemlig stor

Foto af Emilio Jensen

FAKTABOKS:

Om Carl Jonatan Lowies

Formand for Københavns Fælleselevråd
Medlem af danske skoleelevers region-
bestyrelse

Med til at starte Københavns ungeråd
Afgående Elevrådsformand på Oehlen-
schlægersgades skole, efter snart tre år

forskel på at sidde med om mødebordet og på rent faktisk at føle sig inddraget. ”Jeg oplever i høj grad, at når eleverne inddrages i skolebestyrelsessammenhæng, så er det typisk kun med nogle overfladiske ting, eller i forhold hvor de ikke reelt får lov at give deres besyv med. Det bliver mere bare sådan ‘det er det, vi gør’,” fortæller Carl.

En anden problematik i den forbindelse er, ifølge KFE-formanden, at elevrådsrepræsentanter ofte ikke føler sig klædt ordentlig på til at deltage aktivt i møderne: ”Det man ser er, at elevrådet er meget uforstående omkring, hvad der egentlig sker på skolebestyrelsesmøderne. Så det mangler i høj grad, at man fra

skoleledelsens side sætter elevrådsformanden og næstformand bedre ind i det.” Et konkret tiltag, foreslår Carl, kunne være at skolelederen gennemgår dagsordener med elevrådet eller de elevrepræsentanter, som kommer til mødet. ”Ligesom man fra forældrenes side typisk vil have et formøde i en eller anden form, så kunne man gøre det samme med elevrådet. Det kunne også være en kontaktlærer, som gennemgik det med eleverne, men i hvert fald, at der gøres noget for at elevrådet på forhånd er kendt med dagordenen for mødet, så vi har mulighed for at bidrage bedre,” pointerer han.

Carl Lowies mener desuden, at man på de enkelte skoler, bør være bedre til at inddrage de små elever. ”Der vil typisk være en eller anden barriere med, at det lille elevråd kun bliver hørt gennem det store elevråd, som så skal høres gennem skolebestyrelsen.” En barriere der, ifølge Carl, gør at de små ikke inddrages i samme grad, hvilket er uheldigt, fordi

der kan være kæmpestor forskel på, hvordan en 7. klasse oplever den almene skolegang kontra hvordan f.eks. en elev i 1. klasse ser sin hverdag. ”Det jeg oplever, når jeg snakker med min egen lilleelevråds formand er, at det giver mening at høre deres input, og at de faktisk har nogle meget kvalificerede tanker. Det er jo ikke de fine store ord eller en eller anden fancy tankegang, men bare at ’det her er min hverdag’,” fortæller KFE-formanden. Han opfordrer derfor skolebestyrelserne til at fastsætte et klart princip for, hvordan de inddrager både det lille og store elevråd.

Hvad kan vi ikke inddrage eleverne i?

I forhold til selve spørgsmålet om, hvordan elevrådet skal inddrages, mener Carl Lowies, at vi med fordel kan vende spørgsmålet på hovedet og i stedet spørge os selv: ”hvad kan vi ikke inddrage eleverne i?” Hans pointe bygger på tanken om, at eleverne sammen med lærerne er eksperterne på skolen, og at de er eksperter i forhold til deres egen hverdag. ”I stedet for at vi tager sådan nogle bittesmå ting som f.eks., hvilke skolefester der skal holdes etc. – det er typisk sådan noget jeg har hørt at elevrådet bliver inddraget i – jamen så hellere spørge er der noget, hvor det ikke er relevant, at vi spørger eleverne til råds? Det er jo lige fra en kvalitetsrapport til hvorfor eleverne har ondt i maven over et eller andet – spørg eleverne!”

Men hvor går grænsen så for, hvad eleverne kan inddrages i? ”Personsager med lærere kan jeg godt se problemet i, f.eks. hvis det handler om elevens egen lærer, vil der være noget skævridding i det.” Derimod mener KFE-formanden sagtens, at man kan inddrage eleverne i ansættelsesforhold. ”Altså, det er trods alt eleverne, som kan ende med at skulle undervises af denne her lærer. Typisk kan eleverne jo meget hurtigt afgøre, om det er en lærer, som er kvalificeret i forhold til den afdeling, de skal undervise, og det er jo bare sådan nogle helt overordnede ting. Derfor kan jeg ikke se noget negativt ved, at de bliver inddraget i ansættelsesforhold.” Carl indsky-

der, at det jo heller ikke er sikkert, at eleven kan deltage i ansættelsessamtalerne, da de ofte foregår i skoletiden. ”Men det væsentlige er, at de i hvert fald får tilbuddet, og at vi tager stilling til det her med, at eleverne er faktisk eksperter på skolen,” understreger han.

Find de engagerede elever

I spørgsmålet om hvordan elevrådet kommer bedre til orde, gemmer der sig imidlertid også et paradoks.

Carl Lowies har en generel oplevelse af, at elevrådet ofte ikke tages alvorligt af eleverne selv, og at en større del af elevrådet primært er der for at slippe for undervisningen. Derfor skal der, ifølge ham, skabes rammer for et aktivt elevråd. ”Måden at skabe et aktivt elevråd er, at finde to-tre elever, som kan drive det frem. Nogen som reelt tænker, ’ok vi har mulighed for at gøre noget’.” At finde de elever, det er jo egentlig en af de fornemmeste opgaver en skolebestyrelse overhovedet kan påtage sig”, siger han. ”Det er også de elever, som typisk vil fortsætte det skolepolitiske arbejde i f.eks. Danske Skoleelever, KFE eller Københavns Ungeråd.” Fortsætte med at gøre en forskel.

Spørgsmålet er så, hvordan man finder de engagerede elever, og her mener Carl Lowies, at der er en problematik i selve tankegangen omkring, hvordan elever vælges ind i elevrådet. ”Det er et problem, jeg selv har stået med på min egen skole. Der er er denne her tankegang med, at alle skal have lov at prøve at sidde i elevrådet, og det er en kæmpe brøler, hvis du spørger mig. Vi oplever nemlig desværre, at når elever bliver valgt ind alene på det grundlag, så sker der bare nada.” Af samme grund mener Carl også, at de elever som har drivkraften bør have mulighed for at blive længere i elevrådet. ”Hvis vi rammer de elever, som gerne vil, og som også er gode til det, så skal de også have mulighed for at blive der. For omvendt når vi så fjerner dem og vælger nogle andre ind, jamen så skaber vi det samme problem igen ikke.” En måde at komme problematikken til livs er

i høj grad at øge kommunikationen omkring, hvad det vil sige at sidde i elevrådet, samt omkring det ansvar man har, og den forskel man kan gøre som elev. ”At alle elever i en eller anden form for fortalt, hvad de kan gøre i et elevråd, det er måden, og det skal lige så meget ske fra kontaktlærerens side,” understreger Carl.

Samtidig mener KFE-formanden, at det vil have en positiv effekt, hvis eleverne får mere ansvar og bedre mulighed for selvstyring på elevrådsmøder. Typisk er det kontaktlærere, som styrer møderne, hvor de i Carls optik hellere burde indgå som observatør eller sekretær. ”Fordi ellers så bliver det meget hurtigt meget skoleagtigt, a la det er det her, vi skal tale om i dag. Eleverne kan langt bedre relatere til en anden elev, som siger ’hvad er der sket siden sidst vi sås, hvordan var din dag i dag’ osv.”

Mere synlighed omkring elevrådsarbejdet
Skolerne kan, efter Carls mening, blive meget bedre til at skabe synlighed omkring elevrådets arbejde. Blandt andet ved at spotte for, hvad der bliver gennemført i elevrådet, og for hvad de enkelte elevrepræsentanter formår, på skolens hjemmeside og intranet. ”Det er jo ellers typisk sådan en usynlig ting inde på skolen,” siger Carl. At øge synligheden af elevrådsarbejdet er også en måde at skabe bedre forhold for elevinddragelse, samt øge elevernes lyst til at engagere sig, påpeger han. Synlighed er netop, hvad KFE arbejder hårdt på i disse dage. ”Vi er gået amok på Facebook med diverse promovinger m.m., og fra næste år af – hvor jeg desværre ikke selv er med mere – starter vi også nogle åbne møder op, hvor alle elever kan komme ind og gøre opmærksom på de mangler, de ser. Den slags tiltag kommer der kun flere af,” fortæller KFE-formanden.

Herudover har KFE netop startet et nyt tiltag med fokus på, hvordan man kan fremme et aktivt elevråd, samt på hvordan elevrådet får deres ting på dagordenen i skolebestyrelsen.

”Det er et tiltag, hvor vi simpelthen har lavet et 45-minutters kursus om, hvordan man som elevråd kan blive hørt bedre – og det er i virkeligheden sådan meget en mental ting”, siger Carl Lowies. Kurset hedder det aktive elevråd og skal ligeledes fungere som en platform, hvor elevråd kan få løst deres problemer i samarbejde med Københavns Fælleselevråd.

Plant et frø i jeres børn

Elevinddragelse udspiller sig på mange niveauer, men det starter i høj grad med forældrene, mener Carl Lowies. Forældrene skal skabe elevinddragelse gennem deres børn ved at give dem lysten til at blive inddraget. Det behøver ikke være hjernekirurgi, men handler, ifølge Carl, igen om kommunikationen og om spørge ind til barnets skolegang, og til hvordan de selv oplever deres hverdag. ”Hvis der så er noget, som ikke er godt, bør man opfordre barnet til at tænke over, om det er noget, han/hun aktivt kan være med til at ændre på. Forældrene skal plante et frø i deres barn og nurse den tankegang, at man som elev reelt kan være med til at ændre noget. Jo flere forældre der tager initiativ, jo flere elever der bliver opildnet til at have en mening og turde sige deres mening højt – jo større sandsynlighed er der jo også for at elevinddragelse øges,” understreger KFEs engagerede formand – og slutter med en velment opsang og huskeregel til både forældre og skolebestyrelse: ”Dit barn ved mere om skolen end dig.”

Om KFE

Tværpolitisk forening

Repræsenterer alle grundskoler i København

Aktiv bestyrelse udgjort af 23 engagerede elever fra hele København

- planlægger temadage

- afholder kurser

- tager på skolebesøg

- laver sparringsarbejde med elevråd

DIGITAL DANNELSE

AFTORBEN BICHEL NIELSEN

PÆDAGOGISK KONSULENT I FAGLIGT CENTER I BUF

DET KRÆVER GODE DIGITALE KOMPETENCER AT FUNGERE I VORES GENNEMDIGITALISEREDE OG KOMPLEKSE VERDEN – DET KRÆVER DIGITAL DANNELSE AT LEVE I DEN.

DIGITAL DANNELSE HANDLER OM VÆRDIER, HOLDNINGER OG ETIK OG ER DERFOR ET HELT CENTRALT ANLIGGENDE FOR SKOLEBESTYRELSEN, NÅR DEN ARBEJDER MED PRINCIPPER FOR SKOLENS VIRKE.

En bemærkelsesværdig stor del af det, der siges og skrives om digital dannelse, handler i virkeligheden om kompetencer.

Lad mig derfor tage mit udgangspunkt i det klassiske møde mellem kompetence og dannelse og på denne baggrund give et pragmatisk bud på en forståelse af disse to begreber – her i en digital optik.

Hånden, hjernen og hjertet

Kompetencer forstår vi ofte som vores *kapacitet* dvs. som helheden af det vi kan, det vi ved og det vi er i stand til at præstere eller håndtere i en given sammenhæng. Kompetencer bliver til dannelse, når de forbindes med værdier, holdninger og etik.

Man kan derfor sige, at man er digitalt dannet, når man besidder en bred vifte af relevante, digitale kompetencer og forvalter dem 'med dannelse'.

Dannelse er altså en slags overbygning eller forankring, om man vil, som indebærer, at man udøver sin kunnen og sin viden på en forsvarlig, hensyntagende, meningsskabende og empatisk måde.

Man kan derfor på papiret sagtens være kompetent uden at være dannet, men aldrig dannet uden at have kompetence.

Lad os kaste et blik på begreberne hver for sig.

Den digitale kompetencebuket

Ligesom vi i århundreder har opdelt verdens mylder i *fag* for at kunne forstå den og håndtere den, kan det også være praktisk at opdele paletten af digitale kompetencer i nogle kategorier.

Her er mit bud på fire relevante bundter:

Teknologiforståelse og digitale (skaber) kompetencer

For tiden er der landet over fokus på at give eleverne basale kodefærdigheder samt en grundlæggende forståelse af algoritmer. Dette mål forfølges ofte ved at koble til et innovativt element, idet eleverne udfordres på at udvikle løsningsforslag til reelle problemer, som partnervirksomheder typisk byder ind med. Eleverne skaber eller illustrerer således deres løsningsforslag ved hjælp af kodede produkter, og udvikler altså deres kompetencer ved at arbejde konkret, brugsorienteret og med hands-on.

I København arbejdes der fokuseret med denne tænkning i det, vi kalder BUFX, samt i projekt CodingClass København, hvor ikke mindre end 70 partnervirksomheder i kommende skoleår arbejder sammen med 82 skoleklasser efter dette koncept.

Informationskompetence

Handler om at kunne lave effektive og foku-

serede søgninger og være i stand til at vurdere søgeresultater kritisk og vurdere deres anvendelighed til det konkrete formål. Men elevernes informationskompetence skal også gøre dem i stand til selv at skabe, udvælge, sammensætte og formidle information, viden og erfaringer

Digitale deltagerkompetencer

Handler om at have en bred forståelse for vilkårene for samvær og kommunikation i online fællesskaber. Omfatter viden om digitale fodspor, forståelse for faldgruberne ved ansigtsløs kommunikation, bevidsthed om sikker adfærd online osv.

For at være kompetent på dette område skal man naturligvis være i stand til at omsætte al dette til egen net-sikker adfærd, både som privatperson og i samarbejdsrelationer som skoleelev, studerende eller som arbejdstager

Multimodale kompetencer

Handler om at kunne læse, forstå og – ikke mindst – udtrykke sig i tidens online teksttyper. Disse er oftest multimodale, dvs. at de ikke kun består af tekst, men er opbygget af mange forskellige udtryksformer, som smitter af på hinanden på mangfoldige måder.

Man kan sige at eleverne skal opøve moderne tekstkompetencer, både i rollen som recipient og producent.

Dannelsen – anker og kompas

I mit univers har dannelsesbegrebet en vertikal og en horisontal dimension.

Den vertikale handler om MIG, mit ståsted, mine rødder, mine værdier og min indre stemme; 'opadrettet' handler det om mine ønsker og visioner for min fremtid, mine ambitioner og personlige mål. Ankeret kunne være metafor for dannelsens vertikale akse.

Den horisontale dimension handler om mig og DE ANDRE I VERDEN; om jeg-du-forholdet, forholdet til min næste, til mine fællesskaber og til verden. Heri ligger evnen til at kunne skifte perspektiv, leve sig ind i den anden og forstå tingene fra hans/hendes

perspektiv ...

Kompasset kunne derfor fungere som metafor for de egenskaber der knytter sig til den horisontale akse, til det at kunne orientere sig og placere sig i verden – den nære såvel som 'den store'.

Digital dannelse i praksis

I de seneste par år har det ikke været muligt at åbne en avis eller tænde for en nyhedsudsendelse, uden at blive mødt med rystende og ubehagelige historier om børn eller unge, der er kommet galt af sted på de sociale medier. Ofte historier om, hvordan helt legitim online adfærd bliver misbrugt eller løber af sporet, så den unge pludseligt og uforvarende ser sig selv anbragt i pinlige, smertefulde og uoverskuelige situationer.

Det er en påtrængende opgave for både skole og hjem at forebygge og imødegå disse ubehagelige hændelser – hver især, men i særdeleshed i samarbejde, da disse problematikker netop er kendetegnet ved flyde frit mellem børnenes livsfærer.

Men, min pointe er, at uanset at disse problemer bør have høj prioritet, så ER digital dannelse meget andet end blot beskyttelse.

Den digitale dannelse manifesterer sig – eller glimrer ved sit fravær – inden for alle de nævnte kompetencefelter. Det er derfor fx udtryk for digital dannelse, når man

- tænker sig i modtagerens sted, inden man sender en opdatering eller deler et billede og i det hele taget gør sig klart, at læserne har alle mulige forskellige forudsætninger og beredskaber at forstå med
- er bevidst om, at alt det man foretager dig på nettet, bliver der, og kan bruges af andre til andre formål til andre tider
- forholder sig nysgerrigt og undersøgende til, hvilke interesser der ligger bag den hjemmeside, hvor man finder 'interessante' oplysninger til sin opgave

- afstemmer sine virkemidler, sit stilleje og sprog i forhold til, hvem man henvender sig til og hvad der er hensigten
- forholder sig kritisk og gennemskuende til en online tjenestes mulige brug af de oplysninger, man fodrer den med, når man bruger den helt almindeligt

Professor Kirsten Drotner slår til lyd for at multimodal kompetence er fundamentet under al digital dannelse: Evnen til at forstå og til at kunne udtrykke sig præcist og nuanceret i tidens online teksttyper skaber ytringsfrihed – ikke forstået som frihed til at sige hvad som helst, når som helst – men frihed forstået som 'at være fri til', altså at *være i stand til* at være deltagende i verden i dag.

Og hun anfører endvidere, at *filmen* er 'det multimodales moder', så en genvej til disse kompetencer er at lære børn at forstå og at udtrykke sig i filmens sprog.

Hermed er en konkret anbefaling givet videre til én af de måder, hvorpå skolen praktisk

og pragmatisk kan iscenesætte arbejdet med at skabe fundamentet for børnenes digitale dannelse.

Sagens kerne

Det digitale gennemsyrrer vores hverdagsliv – hjemme, i skolen og på arbejdet.

Det præger vores tænkning, det former vores kommunikation og vore relationer og det definerer i vid udstrækning den måde, hvorpå vi organiserer vores liv.

Man siger at det digitale er blevet kultur, eller at kulturen er blevet medialiseret.

Digital dannelse handler grundlæggende om at være i stand til at deale med denne situation på en hensigtsmæssig og hensyntagende måde, således at de mange vidunderlige digitale muligheder bliver til glæde og gavn for den enkelte, for vore fællesskaber og for vores verden.

I skolen skal vi derfor lære børnene *at forstå teknologien, at mestre den og at bruge den etisk og empatisk.*

AULA ERSTATTER SKOLEINTRA EFTER SOMMERFERIEN 2019

AF DITTE BERGHOLDT ASMUSSEN, CENTERCHEF
KØBENHAVNS KOMMUNES BØRNE- OG UNGDOMSFORVALTNING

NÅR KLOKKEN RINGER IND EFTER SOMMERFERIEN 2019, HAR FORÆLDRE OG SKOLER EN HELT NY SAMARBEJDSPLATFORM – AULA – DER ERSTATTER DET 15 ÅR GAMLE SKOLEINTRA. AULA ER EN DEL AF EN NATIONAL AFTALE MELLEM REGERINGEN OG KL, OM ET DIGITALT LØFT TIL FOLKESKOLEN.

I skoleåret 2018/2019 er alt ved det gamle. Forældre skal logge på SkoleIntra for at læse beskeder fra skolen og skrive til lærerne. Men det ændrer sig, når alle skoler i landet d. 31. juli 2019 vinker farvel til SkoleIntra og Aula åbner for forældrene 1. august 2019.

Et godt samarbejde mellem skole og hjem giver gode betingelser for læring og gør, at det enkelte barn kan blive så dygtig som muligt. Og det er netop derfor regeringen sammen med Kommunernes Landsforening i 2013 i kølvandet på Skolereformen landede en aftale om at give skolerne et digitalt løft – herunder udvikle en ny digital samarbejdsplatform til at understøtte kommunikationen mellem skole og hjem. Det der nu bliver til Aula.

Aula – det vi ved i dag

KOMBIT, Kommunernes IT-fællesskab, er ved at udvikle Aula, og de har løftet sløret for nogle af funktionerne i Aula. Derfor ved vi, at Aula kommer til at indeholde beskeder, opslag, kalender, billedgalleri og mulighed for at kommunikere i grupper. På prævisningerne kan vi se, af Aula bliver enklere og mere intuitiv, end det vi er vant til fra SkoleIntra. Et andet vigtigt aspekt ved Aula er, at datasikkerheden øges så barnets data er bedre sikret mod misbrug.

Hvad betyder det for dig som forælder/medlem af skolebestyrelsen?

SkoleIntra fungerer som samarbejdsplatform frem til sommerferien 2019, og når Aula går i luften, vil forældrene få besked om log-in. Der vil komme en periode, hvor alle skal tilpasse sig til det nye – men der er mere end et år til. Ligesom de 97 andre kommuner, venter vi i København spændt på at se mere om Aula, der bliver en vigtig platform for vores skoler og en vigtig snitflade til jer forældre. Skolerne er allerede godt i gang med at afklare, hvad de skal flytte over i Aula, og hvad der skal flyttes til Meebook, hvad der skal kasseres, og hvad der hører til på deres andre digitale platforme. Det I skal vide for nu er, at Aula er på vej. I kan eventuelt drøfte Aula på et møde i skolebestyrelsen og tale med skolens ledelse om, hvordan skolebestyrelsen kan bidrage til en smidig overgang til Aula. Vil du vide mere om Aula, kan du læse mere på Aula.dk, hvor KOMBIT skriver om arbejdet med at udvikle og teste Aula.

INTERVIEW: JESPER CHRISTENSEN – VI KAN IKKE DRIVE SKOLE ALENE. VI ER NØDT TIL AT DRIVE SKOLE SAMMEN

AF MARIE LOUISE RIDDESBORG

AMBITIONERNE ER HØJE OG VISIONERNE LANGSTRAKTE FOR KØBENHAVNS BØRNE- OG UNGDOMSBORGMESTER. FOLKESKOLEN SKAL VÆRE FORÆLDRENE'S FØRSTEVALG, HVILKET KRÆVER BÅDE KVALITETSLØFT OG TILLIDSOPBYGNING. HERTIL KOMMER INDSATSER SOM EN STÆRKERE UDSKOLING OG SØSÆTNINGEN AF EN NY SKOLELEDERUDDANNELSE. OG SÅ ER AMBITIONEN IKKE MINDST, AT SKOLERNE SKAL SAMARBEJDE MERE MED ERHVERVSLIVET OG BLIVE BEDRE TIL AT INSPIRERE OG BRUGE HINANDEN PÅ TVÆRS.

På en solbeskinnet sommerdag, kort før agurketidens indtog i hovedstaden, lægger Orientering vejen forbi Københavns Rådhus. Her skal undertegnede nemlig møde Børne- og ungdomsborgmester, Jesper Christensen, til en snak om hans visioner for og indsatser på skoleområdet - nu og på sigt.

”Jeg synes jo i virkeligheden, at vi i København står et rigtigt godt sted”, indleder Jesper Christensen og uddyber: ”Vi har jo investeret massivt i folkeskolen på den fysiske ramme. Fået renoveret – eller er i hvert fald på vej til snart at være igennem med at have renoveret alle vores skoler. Vi bygger jo stadigvæk også nye skoler og skal fortsætte med det, sådan så den ramme har en høj kvalitet. Det tror jeg betyder rigtig meget. Selvfølgelig vil der stadigvæk være diskussioner - også på nye skoler – om, hvordan kvaliteten af skoletoiletterne er osv. Men jeg vil sige, at det virkelig har været stort at komme igennem med det. Ikke

sådan forstået at så kan vi koncentrere os om indholdet bagefter, for det har vi selvfølgelig hele tiden gjort.”

Folkeskolen som forældrenes førstevalg

Et af de fokusområder, der optager Børne- og ungdomsborgmesteren meget for tiden er, at folkeskolen skal være forældrenes førstevalg.

”Vi diskuterer jo søgningen til folkeskolen, også nationalt. Nu har vi lige været på Bornholm. Jeg tror, deres privatskoledel er 36 eller sådan noget, så selvom jeg også synes, den er for høj i København, så har den sådan set haft gavn af, at den stort set er stabil. Men jeg vil sige, når vi nu står et godt sted, ser jeg meget gerne, at vi fik angrebet det, at vi også med mere overbevisning i stemmen kan sige til Københavnerne, at der i hvert fald ikke er nogen grund til, at de fravælger folkeskolen, fordi de er bekymrede for kvaliteten. Det er bare helt afgørende, at den kurve ikke går den

gale vej, så flere vælger folkeskolen fra. Så dér vil jeg håbe, at vi på et tidspunkt kommer til at kunne tage et knæk den anden vej. Vi ser også skoledistrikter, hvor flere end tidligere faktisk søger den lokale folkeskole. Det tror jeg er helt afgørende for den tillid, som er så væsentlig, og som er så bærende en kraft i vores by”, siger Jesper Christensen og fortsætter:

”Vi snakker jo meget om den blandede by og sammenhængskraft, og om hvorfor København er så vigtig, som den er. Der er skolen jo virkelig den der bærende institution, som betyder meget. For hvad er det for venskaber, vi knytter, der trækker veje? Hvor er det vi – på tværs af udsathed, 2-sprogethed, alt muligt i virkeligheden - har gavn af at være sammen? Så det handler om, at holde det spor omkring kvalitetsudviklingen og tillidsopbygningen til folkeskolen og stå på mål for at det. For ellers så er der heller ikke kraften til at udvikle. Kraften til at tiltrække lærere og andet bliver også bare udfordret, hvis ikke vi kan holde det spor. Det er bare vigtigt.”

Jesper Christensen fortæller, at han netop har indgået en alliance med Danske Skoleelever, som deler ambitionen om, at folkeskolen skal være forældrenes førstevalg.

”I de fire største byer har danske skoleelever lige været ude og prøve at sige, hvis nu vi har det her som fælles ambition, skulle vi så ikke se om vi kunne rykke endnu videre. Så jeg synes, det er super dejligt, at eleverne også tænker, ‘vi er med i det her’.”

Ny skolelederruddannelse

Et initiativ der skal være med til på sigt at give folkeskolen et kvalitetsløft er den nye skolelederruddannelse.

”Vi har jo sammen med Aalborg Kommune og Oslo og deres universitet, som udgangspunkt, igangsat et stort projekt, der handler om at få alle vores skoleledere uddannet i, hvad det er, man skal kunne som skoleleder i dag. Jeg tror det bliver et helt afgørende greb i forhold til, hvis vi skal løfte kvaliteten videre, at vi har nogle enormt dygtige skoleledere. De skal selvfølgelig stadig kunne det, man også skulle kunne for fem år siden, men der er også rigtig mange nye ting.”

En af Børne- og ungdomsborgmesterens ambitioner er, at skoledagen skal være mere spændende og at dette skal opretholdes gennem hele skoleforløbet. Her har skolelederen ikke mindst en væsentlig opgave at løfte. Derfor er det vigtigt, at ”fremtidens” skoleledere er rustet til at samarbejde med alle de aktører, der er rundt omkring skolen, samt til at bruge eksterne ressourcer, som fx Åben Skole, bedst muligt, mener Jesper Christensen.

”Vi kan ikke drive skole alene. Vi er nødt til at drive skole *sammen*. Med forældrene, med eleverne, med de lokale virksomheder, med kulturinstitutionerne. Og så er det selvfølgelig også vigtigt at lederne, mere nært i forhold til det der sker på deres egen skole, kan hjælpe lærerne til at blive endnu bedre lærere. Vi vil også meget gerne indgå et tættere samarbejde med professionshøjskolerne, om dem der uddanner vores lærere, så vi derigennem kan hjælpe hinanden til at blive endnu bedre. Både i forhold til rekruttering og hvad der er brug for af efter- og videreuddannelse. Så prøve at tage det træk også.”

En stærkere udskoling

Et stort indsatsområde, i forhold til den kvalitetsudvikling af og tillidsopbygning til folkeskolen, som Jesper Christensen står på mål for, er arbejdet for en stærkere udskoling.

”Vi har jo heldigvis fået penge til at lave et særligt sats i forhold til udskoling. Vi kan jo se, at der er nogle særlige udfordringer her. Altså hele diskussionen om, at nogle elever føler sig enormt pressede, bl.a. i forhold til uddannelsesparathedsvurdering. Samtidig kan vi også se, at vi har nogle super dygtige elever, som godt kunne blive endnu dygtigere, hvis vi var bedre til at udfordre og inspirere dem. Det er jo også i udskoling, at eleverne begynder at skulle orientere sig omkring, hvad der skal ske efter folkeskolen. Så her skal vi lave endnu bedre brobygning. Og så er der hele diskussionen om, at vejledningen kun er for dem, der er erklæret ikke-uddannelsesparate. Hvad med de andre? Det efterspørger

forældrene jo også, siger han og fortsætter: ”Så vi bruger 220 mio. kroner, de næste fire år, på at se, hvordan udskoling kan blive et sted, hvor man som elev ikke sidder hjemme fredag morgen og tænker ’ej nu skal jeg i skole’, men i stedet glæder sig til det. Det tror jeg godt, vi kan komme i mål med, hvis vi både kerer os om dem, som har brug for faglige udfordringer - hvor nogle af forældrene jo også ender med der i syvende klasse, at tænke ej er det nu privatskole, fordi vi ikke har fået helt nok fagligt ud af det her – så altså både hvordan vi kan sikre, at vi giver det løft til dem, der er fagligt stærke, og så i den anden ende også kerer os om dem, hvor man må sige, at det er vi ikke lykkedes godt nok med. Blandt andet fordi at den der inspirationskraft eller motivation til at skolen *er* interessant mangler. Så vi skal finde ud af, hvordan vi får foldet det bedre ud.”

Jesper Christensen fortæller, at han også har brugt en del tid på at drøfte netop dette med eleverne selv.

”Jeg vil sige, at det har været opmuntrende at bruge tid på at være rundt på et antal skoler og sparre med elevrådet. De er ofte lidt tavse i starten, men efter et stykke tid så har de virkelig mange gode syn på, hvad det er, der skal til – altså hvad det er, der kan motivere og gøre skoledagen mere interessant. Det har de virkelig gode input til, og det samme har forældrene jo. Så det med at sætte den tid af, bruge den investering i, hvad det er, der skal til. Det tror jeg virkelig på.”

- Hvad er det så, der skal til?

”Jamen eleverne siger jo bl.a. det med at få foldet den varierede skoledag ud og bruge Åben Skole endnu mere aktivt. Jeg tror, skolerne kunne lære rigtig meget af også at inspirere hinanden. Der er jo stor forskel. Nogle skoler bruger valgfag ekstremt aktivt – laver nye holddannelser fx. Altså hvor man efter hvert klassetrin, både i syvende, ottende og niende, ligesom blander klasserne igen efter interesse. Andre skoler holder mere fast i, at det er vigtigt, at man går i den samme klasse

op igennem skolen. Jeg vil sige, at de fleste elever jeg snakker med sådan set er med på rigtig meget. De vil gerne have deres klasse, men de bliver også mere nysgerrige på, hvad de andre gør. Så det med også at gøre noget sammen med andre, på tværs af fag, på tværs af klasser - *også på tværs af skoler.*”

Jesper Christensen fortsætter:

”Der er også elever, som efterspørger de kreative fag, de havde i de mindre klasser og ikke forstår, hvorfor de ikke kan have dem i udskoling. Men hvis der kun er én, som fx synes, det er fedt at spille guitar i niende klasse på en skole, så er det jo svært. Til gengæld tror jeg sådan set, de unge er med på at sige jamen hvis nu tre skoler i et lokalområde delte nogle valgfag. Hvis vi så kunne give det noget energi, at der var nogle interessante valgfag, som alle skoler måske ikke kunne have, men som vi kunne have tilsammen. Så ville det virkelig være noget, der var værd at prøve af.”

Mere bevægelse i skoledagen

En anden konkret ting eleverne efterspørger – som ikke mindst kan være en motivationsfaktor i forhold til at give skoledagen et løft – er mere bevægelse i timerne. Hvordan skolerne og den enkelte lærer, i praksis, kan blive bedre til at inkorporere bevægelse i den daglige undervisning ligger dog ikke altid lige for. Men der er hjælp at hente.

”Vi havde jo et møde med skolebestyrelserne om bevægelse. Det er et af de steder, hvor jeg vil sige, særligt med den ældste del, at vi ikke er nået i mål. Men der var nogle super dygtige oplægsholdere. Dels en tidligere skoleleder, som er områdechef, og en ergoterapeut, tror jeg hun var. De fik meget fint sat nogle ord på, hvad man kan gøre, og hvorfor det er vigtigt med bevægelse. Det er ikke bare en minigymnastiktime, hvor man skal løbe på gangen. Det er sådan set også for de unge, som er udfordret af nogle af de ting, som vi ved presser dem. Hvis du er stresset, eller hvis du har angst eller dybest set bare lærer bedre, hvis du sidder lidt underligt på stolen. Den

viden om hvordan bevægelse betyder noget i en hverdag, og hvordan man kan arbejde med det – at få sat nogle ord på det. Det tror jeg var en ahaoplevelse for rigtig mange af skolebestyrelserne. Så vi skal finde ud af, hvordan kan vi blive bedre til at dele den viden, og gøre det nemt for skolerne at sige ’ok det her det kunne vi godt gøre brug af’.”

- Har du et konkret eksempel på, hvad man kunne gøre, hvis vi forestiller os, at vi er midt i en dansktime fx?

”De har jo det, de kalder ”brain break”, hvor de holder en pause og gør et eller andet for lige at få luft til hjernen. Jeg har jo set førsteklasse, der ligger ned og nærmest laver meditationsøvelser og hører stille musik. Så bevægelse er jo også mange ting. Så at bruge det, det skal vi blive endnu bedre til at facilitere. Og vi *har* virkelig mange gode tiltag på tværs, som vi godt kan få mere ud af, som samlet kan løfte kvaliteten. Så den der udskolingsdel, bruge noget tid på det, og så er der selvfølgelig noget af det som sagtens kan trække ned i mellemtrinnet og indskoling.”

Udsivning på mellemtrinnet?

I Skole og Forældre København har det været på dagsordenen, at der synes at være en tendens til udsivning fra folkeskolen allerede på mellemtrinnet. I forhold til udskolingsindsatsen kunne man derfor også vende den om og spørge, hvorfor ikke også lave en præventiv indsats på mellemtrinnet? Kan man fastholde eleverne – og forældrene – her, virker det sandsynligt, at det også kunne have positiv effekt på frafaldet i udskoling.

”Hvorfor vi satser så meget på udskoling lige nu, det er jo fordi, at får vi styr på den, så vil tiltroen til, hvad det er vi leverer, når man er i mellemtrinnet, styrkes. Altså i stedet for at forældrene tænker ’ender det nu med at mit barn sidder der i sjette-, syvende-, ottendeklasse og keder sig’, skal de kunne se, at vi faktisk kan levere en udskoling, der *er* spændende. Så hvis vi bruger den kraft, der er i København, ved at vi har alle de tilbud,

ved at vi bruger hinanden meget mere aktivt, så tror jeg også det vil smitte af på udskolingen. Og så vil det måske også gøre det, hvis vi lykkes med det, at vi så ligeså stille kan rykke investeringerne nedad, kan man sige. Det bliver mere og mere forbyggende. Jeg synes, vi har en brændende platform i forhold til udskolingen. Så vi starter dér, og så prøver vi at fremrykke det, så vi netop også får taget hånd om det andet. For det er klart, det er ikke enten eller jo, og vi skal også gøre det i mellemtrinnet. Men jeg tror meget, at det der sker handler om, at man bliver usikker på fagligheden.”

Åben Skole og bedre brobygning til erhvervslivet

- Hvis vi går tilbage til det med kvalitetsløft gennem en mere varieret skoledag, kan du folde det lidt mere ud? Du nævnte bl.a. Åben Skole?

”Åben Skole er fx, at vi bliver bedre til at trække nogle andre ind. Der har det meget været kulturtilbud og andre instanser – og det vi har med museumstjenesten er jo fremragende. Så prøve at bruge nogle af de skabeloner og det set-up til et tættere samarbejde med nogle af dem, der jo skal aftage vores unge – altså det lokale erhvervsliv. Hele den diskussion omkring kompetencer, hvis man fx skal arbejde naturfagligt bagefter, hvis man skal være ingeniør, eller hvis man skal være håndværker – det indblik i erhvervslivet, hvordan kan det blive en del af Åben Skole? Det er jo også det alle de unge efterspørger – meningen med det de lærer. Hvorfor skal jeg lære det her? Hvad er det jeg kan bruge det til? Og der tror jeg, det vil gavne at trække nogle andre ind i folkeskolen, og at folkeskolen også går ud og kan brobygge meget bedre til erhvervslivet. Det har altså meget at sige, at det er en håndværksmester, uanset om det er en bager eller en tømrer, der forklarer eleverne, hvad hans arbejde går ud på, og hvad det er for kompetencer, der skal til.”

Jesper Christensen fortsætter: ”Nu var jeg ude at besøge *next*, den store ungdomsuddannelse

ude i Nordvest. De laver jo også undervisningsforløb for folkeskoleklasser, og eleverne får jo et helt andet forhold til, hvad det eksempelvis er for matematiske kompetencer, der indgår i et erhverv, når de står og gør det i praksis. Ikke fordi man ikke kunne overveje at genindføre sløjd i de ældste klasser, jeg tror bare, at vi misser noget, hvis ikke vi bruger den slags tilbud meget mere aktivt. Så præcis bruge det, at der er andre fagligheder, end dem vi selv har in-house, som er ekstrem nyttige i forhold til både at gøre det interessant og vedkommende for eleverne, men også så eleverne kan se den der mening med, hvorfor skal jeg det her?”

Vi skal finde de gode modeller til at drive ”værket” sammen

Jævnfør ambitionen om bedre brobygning til erhvervslivet mener Børne- og ungdomsborgmesteren også, at de interne aktører på skoleområdet – ikke mindst skolebestyrelserne – med fordel kunne samarbejde, inspirere og bruge hinanden mere på tværs. Men hvordan gør man så det i praksis?

”Jeg tror, at det skal være drevet af de gode eksempler, hvor alle kan se, at det her får vi noget ud af. Det kunne jo være, at vi sagde jamen i år vil vi gerne hjælpe skolebestyrelserne med at komme i bund med det med bevægelse i udskolingen. *Hvad* er det man som skolebestyrelse, sammen med sin skoleledelse selvfølgelig og lærerne, kunne overveje af greb? At vi måske netop *hjælper* hinanden, hvis nogen har fundet nogle gode måder til enten at diskutere, hvad er det for principper eller hvordan man tænker bevægelse ind i hele skoledagen på deres skole. I stedet for at man alle steder starter fra scratch. Det er jo ikke det samme som at sige, det her *skal* I gøre, men vi kunne jo godt hjælpe hinanden med det: Her har vi en skole, deres skolebestyrelse ville gerne løfte det her tema, hvad var det, de gjorde?”

Men det handler også om at vælge et fokus af gangen og blive enige om det, mener Jesper

Christensen.

”Fordi jeg tror nogle af tingene, de kommer jo kun til at flytte sig, hvis både skolebestyrelse, skoleledelsen og alle lærerne ligesom er enige om, at nu er det det her, vi har fokus på. Man kan ikke det hele på én gang. Så det er jo også noget med at respektere, at det er en udvikling, og at man ikke kan have fokus på det hele. Men vi kan godt hjælpe hinanden, og der tror jeg, det handler om struktur. Blandt andet er Åben Skole jo et godt eksempel på at ved få sat det i system, ved at gøre det nemt for skolerne at kunne vælge, hvad der er af tilbud - det kunne i virkeligheden både understøtte det gode forældresamarbejde og så som sagt også på strukturen. Altså hvis fx Ellebjerg skole nu har fundet en model, de synes der virker for de ældste klasser, så kunne det jo være, man kunne prøve den andre steder.”

- Hvordan får vi så skolerne til rent faktisk at gøre det - ja, fx hvis Ellebjerg skole har en god model, hvordan sikrer man så, at den bliver overleveret rent praktisk? Fordi alle kan vel blive enige om, at det er en god idé.
”Ja, men det tror jeg, vi skal finde nogle modeller på sammen. Hvor er det man ville være nysgerrig henne? Jeg ved ikke om Skole og Forældre København skulle have deres egen portal, eller om det skulle være en del af Åben Skole for forældre, eller Aula. Jeg tror, der er masser af de der nye ting, hvor man skal tage stilling til, hvor det ligger bedst henne. Sådan så når man sidder som skolebestyrelse en aften og er lidt nysgerrige på ’ej kunne vi ikke blive bedre på det her punkt’, hvor går man så hen? Men også lige så meget hvor *deler* I jeres gode eksempler? Den lille video som Ellebjerg skole kunne lave - hvor de lige kunne fortælle på to minutter, hvad det er, de har gjort, og hvorfor de synes det er godt - hvor er det, de skal dele den henne, så det er nemt for jer andre at finde den? Det har jeg ikke noget konkret bud på.”

- Så simpelthen blive enige om, hvad det er for nogle platforme, det giver mening at videresende på? Det handler jo også meget om

synlighed i virkeligheden ikke?

”Ja det gør det. Og vi har virkelig mange gode eksempler på spændende samarbejder, hvor børn er med til at, ja hvad - tegne deres nye kvarter, hvis der er områdeløft fx, det er noget, som de finder enormt inspirerende. Vi har rettighedsskoler, alt muligt. Hvordan er det så også, at man fortæller om det til Københavnerne og til sine naboskoler? Eleverne kunne måske selv skrive et lille opslag til aviserne, når de har temauger om, hvad det er, de arbejder med. Lokalaviserne vil jo gerne skrive om vores skoler, og der er masser at tage fat på.”

Mere elev- og forældreinddragelse i folkeskolen

Det er generelt vigtigt, at eleverne kommer mere på banen, mener Jesper Christensen, som aktuelt også har fokus på netop mere elevinddragelse - såvel som forældreinddragelse - i folkeskolen.

”Vi har jo fået et fælles elevråd, det har vi haft i nogle år. Vi har også fået et ungeråd nu. Så de unge vil sådan set gerne, og de har også de gode svar. Så hvordan får vi trukket så meget energi ud af det som muligt? Der tænker jeg, at man jo hele tiden er nødt til at genbesøge, om man gør det på den rigtige måde, siger han og fortsætter:

”Altså vi kommer til at tage et initiativ sammen med Danske Skoleelever om elevdemokrati, som vi sætter i værk her til efteråret. For at se hvordan er det lige vi kan få boost’et den del af det og brugt hinanden bedst muligt. Derudover hvor er det elevernes energi ligger, hvad er det de gerne vil bruge kræfter på, og hvordan kan vi så matche det? Det tror jeg er vigtigt. De har nogle af de rigtige svar. Vi er ikke gode nok til at få det, kan du sige, trukket ud af dem og omsat det til konkret handling.”

Initiativet elevdemokrati er stadig kun på tegnebrættet, men grundtanken er netop, at sparre og erfaringsdele med eleverne,

fortæller Jesper Christensen: ”Det handler jo om at bruge hinanden, bruge danske skoleelever, bruge vores fælles elevråd, bruge de erfaringer de har nationalt, nogle af de ting, de gerne vil inde i vores skole. Det taler jo også sammen, hvis vi skal have forældrene til at se folkeskolen som førstevalg. Så det tror jeg betyder noget. Så tror jeg apropos det med elevinddragelse, men jo sørme også altså netop forældrene, hvordan er det vi kan blive bedre til at bruge hinanden? For vi kan ikke drive skole alene. Det er en fælles opgave – og der vil jeg sige, der er også *det* med læring fra hinanden.”

Jesper Christensen fortæller om et eksempel fra Ellebjerg skole, hvor de med succes har ladet sig inspirere af en model til skole-hjem-samtaler fra en anden skole: ”På Ellebjerg skole, som jeg tror er et af de bedste eksempler på det, har man ”stjålet” en model fra en Århus-skole. I de ældste klasser er det også typisk der, forældrene begynder at falde fra til skole-hjem-samtaler og forældremøder, men så har de anvendt en model, hvor man helt fast fire gange om året holder det her efter et særligt system. Det er om dagen, eleverne spiller en rolle, forældrene spiller en rolle, og så har man noget fælles, som faktisk gør, at det opleves relevant både for de unge og for forældrene, og dermed også at man rent faktisk kommer. Sådanne nogle modeller tror jeg også, når vi snakker skole-hjem-samarbejde, at vi skal blive langt bedre til at inspirere hinanden med.”

- Hvordan tænker du, at man kan bruge forældrene som ressource i folkeskolen, bedst muligt - uden at man som forældre føler 'puh vi skal det hele'?

”Jamen det tror jeg netop er respekt for hinanden og respekt for rollen. Der er der jo også nogen, der siger, at vi godt kunne være tydeligere på, hvad det i virkeligheden er, at forældrebestyrelsen kan og skal osv. Skal vi i virkeligheden være bedre til at hjælpe hinanden med det? Der er nogle steder, hvor forældrene synes, ’jamen vi kan jo ikke noget,

det er skolelederen der bestemmer det hele’, og andre steder er det måske det modsatte. Så det er jo et sted, hvor både uddannelse og hjælp til det kunne gavne. Men selvfølgelig også den uddannelse af vores skoleledere - hvordan bruger man som skoleleder sin bestyrelse bedst muligt, hvordan bliver det samspil, som er en forudsætning for at lykkes, optimalt”, siger Jesper Christensen og fortsætter:

”Det er jo så som skolebestyrelse. Men så er det jo også det individuelle forældresamarbejde, altså hvad er det, den enkelte forælder oplever med god og dårlig kommunikation, og bliver der taget hånd om de udfordringer, der er. Det er helt afgørende, hvis vi skal knække den første ambition, at vi godt vil have tillid og kvalitet som adelsmærke i forhold til, at Københavnerne skal vælge folkeskolen.”

2-sprogsefterslæbet

Et af Skole og Forældre Københavns fokuspunkter er 2-sprogsefterslæbet, der jævnfør Kvalitetsrapporten 2018, jo desværre stadig er en problematik i folkeskolen. Derfor er det interessant at høre, hvordan Børne- og Ungdomsborgmesteren forholder sig til dette?

”Vi har jo haft sociale normeringer bl.a. i vores dagsinstitutioner, hvor der var mange tosprogede, for ligesom, i og med at der var større personaleresourcer, både at kunne dele i mindre grupper, men dermed også gerne skulle kunne løfte det sprogarbejde, så børnene var klar til skolen. Og det må vi jo sige, at det har vi ikke kunnet. Altså selvom der har været ekstranormeringer, så har vi ikke kunne løfte den. Der kører jo en stor indsats nu, med kompetenceløft i forhold til vores medarbejdere, som er en vigtig del af det. De er jo super dygtige vores pædagoger, men det er netop at genbesøge, hvad det er, man risikerer at overse hos nogle børn. Hvad er det for nogle børn, der ikke får den opmærksomhed, som de har brug for. Tage det alvorligt og også give det et kompetenceløft. Det har været helt afgørende for, at vi kommer videre med det. Man er nødt til at tage alvorligt, at man skal kunne noget særligt som pædagog,

hvis man skal løfte den op, og det gælder også lærerne.

- Så du siger, at pædagogerne har fået et kompetenceløft i forhold til deres uddannelse eller inden for det område?

Ja inden for det område, og ude der hvor de er, på institutionsniveau. De steder hvor det er en udfordring, siger Jesper Christensen og fortsætter:

”Men det skal jo spille sammen med det andet, som jeg rigtig gerne vil, og det er, at der jo faktisk er nogle af de her børn, vi skulle have fat i, som ikke kommer i institution. Jeg er selv fra Tingbjerg, og der er 20 procent af de børn, som ikke kommer i institution. Så man kan sige, at vi jo er nødt til at se på kvaliteten af de dagstilbud vi har - og det betyder igen tilbage til professionshøjskolerne og evnen til at kunne rekruttere. Vi ser institutioner, hvor nogle af de børn der har mest brug for det, at dér kan vi ikke fastholde eller rekruttere dygtigt nok personale, og når så vi kan, så forsvinder de måske igen. Så *det* ansvar som kommune at sige kvaliteten af de dagsinstitutioner *den* skal løftes. Det er helt afgørende. Så er der den anden, som vi jo også har talt om og gjort med sundhedsplejersker der har hjemmebesøg, og institutioner der også sender medarbejdere hjem på hjemmebesøg, for at prøve at få forældrene til at se, at det sådan set er det rigtige valg at tage. Der kommer jo så nu, i de særligt udsatte områder, den her bestemmelse at man *skal* i et særligt sprogtilbud. Det håber jeg, vi kan bruge til at styrke den dialog og få forældrene til at vælge den gode dagsinstitution. Så jeg tror, at vi skal styrke det arbejde med at få dem til at vælge dagsinstitutionerne. Der er nu endnu en grund til at sige, det er et godt tilbud, vi står på mål for kvalitet. Dit barn har simpelthen brug for det, for at være sikker på at være klar til at starte i skolen.”

- Hvis man nu forestiller sig de børn, som allerede er blevet hægtet af, når de kommer i skole. Dem som man ikke har nået tidligt. Så er der jo, som jeg ser det, en modsigelse

i at man så har valgt at skære ned på undervisning i fx dansk som andet sprog på professionshøjskolerne. Jeg ved ikke, om I er inde over de bestemmelser?

”Det er vi jo ikke, men vi er jo sådan set enige i synspunktet, og jeg tænker også, vi er nødt til at stå sammen om det. Der er jo heldigvis en national dagsorden, i de her år, omkring at investeringer i børnene kan svare sig. Det er jo dem, der er vores fremtidige ressource, og hvis man mener det, så er det også lidt svært at forstå, at de uddannelser der skal bære ind i det, er nogle af dem der har de færreste timer, bl.a. pædagoguddannelsen. Der tror jeg, vi er nødt til, sammen med dem, at sige til Christiansborg, at der sådan set er god økonomi i det. Vi risikerer bare nogle merudgifter senere hen, hvis ikke vi kan løfte det her.”

Det er blevet tid til at runde af, og Børne- og ungdomsborgmesteren skal videre i dagens program. Men før vi slutter, synes det oplagt at spørge, om Jesper Christensen har en afrundende bemærkning til Københavns skolebestyrelsesmedlemmer – ikke mindst til de nye, som tiltræder efter sommerferien?

”Jamen det skulle være en varm velkomst. Jeg har jo selv været ude at sige, husk nu at stille op, fordi det er vigtigt. Det er ikke nemt, men jeg tror, at hvis vi holder os for øje, hvordan vi tror, vi laver en endnu bedre skole og ser det som den fælles opgave. Med en balance imellem at man jo er der, fordi man selv har et barn i skolen, men først og fremmest den stærke fællesskabsfaktor som folkeskolen er - hvordan får vi rustet den. Så tror jeg, vi kan komme rigtig langt. Så jeg er super glad for, at der stadig er forældre, som gider. Det er helt afgørende.”

UDDANNELSESVALGET ER SOM AT KØBE ET NYT HJEM

FAGLIGT CENTER, BØRNE- OG UNGDOMSFORVALTNINGEN

PERSONLIGT AT OPLEVE NOGET OG DEREFTER HAVE TID TIL AT REFLEKTERE OVER DET VI HAR OPLEVET, VED VI VOKSNE GODT, ER MEGET VÆRD, NÅR VI SKAL TRÆFFE ET VALG. TÆNK BARE PÅ, HVORDAN DU VALGTE DIN BIL ELLER DIT SENESTE HJEM. HVIS BILSÆLGEREN ELLER EJENDOMSMÆGLEREN STRAKS HAVDE SAGT: 'NÅ, ER DET SÅ DEN, DU SKAL HAVE?', VAR DU BLEVET IRRITERET. SÅDAN ER DET OGSÅ FOR DE STORE ELEVER I UDSKOLINGEN.

De store skolelever har brug for at opleve uddannelsesvalget som en proces, hvor lærere, vejledere og ikke mindst forældre understøtter dem fra starten af 7. og frem til slutningen af 9. klasse. Uddannelsesvalget er nemlig ikke kun noget, der foregår på datoerne for parathedsvurderingerne, eller når de ved udgangen af 9. klasse sidder foran Optagelse.dk. Og som forælder er du den vigtigste medspiller i denne proces.

I hele udskolingen er der forskellige vejledningsaktiviteter, der samlet bliver kaldt brobygningsaktiviteter og 'Uddannelse og Job'-undervisning.

Eleverne oplever og får kendskab til forskellige uddannelser og jobs, hvis de også kommer i praktik. De afprøver, mærker og undersøger, og får derved viden ikke bare ind gennem ørene, men ved at være der selv og opleve undervisnings- og arbejdsmiljøet. Vejledningsaktiviteterne, hvor de unge kommer ud at prøve noget, kan bedre hjælpe dem til at få lyst og motivation til en ungdomsud-

dannelse og gradvist at blive afklaret, når de efterfølgende får hjælp til at reflektere over deres oplevelser. Og det er her, at det med bilsælgeren og ejendomsmægleren kommer ind i billedet.

Da du købte din bil eller dit hjem, så og prøvede du flere forskellige. Du overvejede og forestillede dig, hvordan det ville være at køre i den eller at bo der. Du havde brug for betænkningstid. Måske brug for at tale med familie og venner om, hvad du skulle vælge, da de kunne se andre fordele og ulemper end dig ved dit forestående valg. På et tidspunkt var du klar til at beslutte dig. Sådan er det også for de store elever, når de skal vælge uddannelse.

Hvis eleverne, når de har været på fx introkurser på en ungdomsuddannelse, straks bliver spurgt: 'Nå, er det så det, du skal være?', så lukker det af for at være i det refleksive rum, hvor mulighederne stadig er åbne. Her kan du som forældre være en stor hjælp ved i stedet at stille nysgerrige, åbne spørgsmål.

Da du skulle købe dit nuværende hjem, var der sikkert også nogen, der spurgte dig, hvad du fx tænkte om beliggenheden i forhold til afstanden til dit arbejde. Om du så dig selv i en stor eller en lille have. Og om det var de rette antal kvadratmeter at betale for, når de også ved, at du elsker at tage på lækre skiferier.

Når dit barn kommer hjem fra en vejledningsaktivitet på en ungdomsuddannelse, kan du spørge, hvad der var mest spændende og hvorfor? Om han eller hun ved, hvilke uddannelser man kan tage der, og hvad man kan på længere sigt med de uddannelser. Spørg også gerne ind til undervisningsformen. Var undervisningsformen kreativt og praktisk arbejde i værksteder, eller skulle de mest at sidde i en klasse? Havde de gruppearbejde? Skulle de fremlægge noget?

Du kan også spørge mere konkret om dit barn nu ved noget om fx innovation, bæredygtighed og entreprenørskab, og om der mest var noget de skulle regne eller noget de skulle læse.

Spørg også gerne om dit barn syntes, der var rart at være. Om de mødte unge, der gik på uddannelsen, og hvad de fortalte.

Med den dialog I kan have efter en vejledningsaktivitet, støtter du dit barn i processen frem mod uddannelsesvalget. Og måske giver oplevelsen og dialogen stof til at udfordre mulighederne i landskabet af uddannelser, så valget træffes på det bedst mulige grundlag.

Københavns Kommune har med forløbet '8. klasse på EUD' på tredje år valgt, at alle elever i 8. kl. kommer på et to-ugers forløb på en erhvervsskole sammen med deres egne lærere. Udover fokus på uddannelsesparathedprocessen indeholder forløbet praktiske, kreative, anvendelsesorienterede og innovative elementer, foruden mulighed for at opøve både personlige og sociale kompetencer. Forløbet skærper opmærksomheden på mulighederne med en erhvervsuddannelse, og kan være en generalprøve på projektopgaven i 9. klasse. Lærerne på skolerne får med '8. klasse på EUD' yderligere viden og udsyn samtidig med deres oplevelser af elevernes deltagelse i forløbet. Alle forløbene inviterer forældre på besøg for, at de kan få et indblik i, hvad deres børn har oplevet under forløbet, så dialogen efterfølgende kan blive interessant.

INTERVIEW: JENS SCHJØDT THORSEN, FORMAND SKOLE OG FORÆLDRE KØBENHAVN

AF MARIE LOUISE RIDDESBORG

EN ÆRA ER FORBI! EFTER 11 ÅR STOPPER SKOLE OG FORÆLDRE KØBENHAVNS FORMAND, JENS SCHJØDT THORSEN. ORIENTERING HAR DERFOR SAT HAM I STÆVNE FOR AT HØRE, HVAD HAR HAN TAGET MED SIG FRA SIT MANGEÅRIGE FORMANDSSKAB, OM HAN HAR OPNÅET DET HAN VILLE I SIN TID SOM FORMAND, OG HVILKE RÅD HAN HAR TIL DE NYTILTRÅDTE SKOLEBESTYRELSESMEDLEMMER – OG IKKE MINDST TIL SKOLE OG FORÆLDRE KØBENHAVNS NÆSTE FORMAND.

- Hvordan vil du beskrive din tid som formand i Skole og Forældre København?

”Det har været en tid, hvor der har været utrolig mange ændringer, altså store reformer. Man kan sige, da jeg startede, var man jo lige startet på alt det omkring PISA-målinger – eller den havde kørt et par gange med nogle rigtig dårlige resultater - og det satte ligesom nogle dagsordener. Og så har der været folkeskolereformen. Undervejs har der også været hele inklusionsdebatten. Det var jo et meget stort emne lige inden folkeskolereformen. Så det har været en tid med mange omvæltninger og reformer for folkeskolen.”

- Og det har man selvfølgelig også kunne mærke hos Skole og Forældre København.

”Ja det har man, for vi har jo skulle forholde os til dem alle og helst være på forkant med dem.”

- Hvad var dine visioner/ambitioner, da du startede som formand?

”Grunden til at jeg gik ind i Skole og Forældre i sin tid, det var jo netop fordi, der var så meget fokus på PISA, specielt fra politikernes side. Jeg var nervøs for, at vi kom hen i en

retning, hvor vi kun havde fokus på de rent faglige ting, og at man så glemte hele dannelsessiden. Dannelse er sådan et ord, jeg ikke helt rigtig ved, om jeg vil bruge, men det er fint nok nu”, griner formanden og fortsætter:

”Der er sådan set to ting i det – det var det også dengang. Det ene var, at hvis vi havde hele det her fokus *kun* på de rent faglige ting, ja så ville, kan man sige, den klassiske dannelse – og det med hvordan man bliver dannet som menneske og demokratisk medborger – blive helt fuldstændig glemt. Så den anden ting, det er jo også, når man snakker konkurrencestat og hvad ved jeg, så har vi jo faktisk en rigtig god konkurrenceevne i Danmark. Det mener jeg sådan set ikke er i modstrid med dannelse, men det hænger sammen med, at man har lært i skolen – i forbindelse med gruppearbejde og alle mulige andre ting – hvordan man skal samarbejde med andre simpelthen. Og med den måde forholdet og relationerne er til lærerne, så lærer man jo også at arbejde uden, at der er for langt fra top til bund. Det er jo noget af det, som rent samfundsmæssigt gør, at vi simpelthen er nogle gode medarbejdere. Det skal vi jo heller ikke

glemme altså. Så det var det, jeg var bange for – at der var alt for meget fokus på den faglige side, men ikke på hverken den måde hvor man bliver et helt menneske, og heller ikke på hvordan man bliver god til at samarbejde.”

- Så det var noget af det, du ville arbejde for ikke skulle forsvinde ud af folkeskolen – og så bl.a. derfor at du gik ind som formand i Skole og Forældre København?

”Ja, det var en af de væsentligste ting, og så var det jo selvfølgelig også at få fokus på skolebestyrelserne og forældresamarbejdet generelt. Det syntes jeg haltede mange steder, og jeg syntes der var rigtig mange steder, som jeg kunne høre rundt omkring, hvor skolebestyrelsen simpelthen ikke kom igennem med de ting, de ønskede. Så det var jo så det andet, jeg ville arbejde på – simpelthen at få skærpet kompetencerne for skolebestyrelserne, fordi der var selvcensur. Altså der er rigtig mange skolebestyrelser, der ikke tør at gå ind i nogle sager, fordi de ikke tror, de har kompetencen til det eller har lov til det. Selvfølgelig har de det. Og skolelederne de spiller *meget* med på det, fordi de føler jo at der bliver taget indflydelse fra dem. Så derfor så siger de ’ja ja men skolebestyrelsen det er jo kun rådgivende, de kan sige lidt til forældrene og sådan noget’. Men i virkeligheden er vi en del af skolens strategiske ledelse, og der står direkte i folkeskoleloven og styrelsesvedtægten, at skolelederen arbejder under ansvar for borgerrepræsentationen i København og skolebestyrelsen. Så vi er faktisk nævnt som skolelederen arbejds giver i den sammenhæng. Så det var så den anden ting – netop at få styrket skolebestyrelserne og i det hele taget at få forældrestemmen frem.”

- Nu hvor du så er på vej til at gå af, hvordan ser billedet så ud sammenlignet med, da du startede – synes du, du har opnået det, du ville?

”Jamen altså man kan sige, at debatten omkring alle de her ting jo har udviklet sig. Der kom jo så en modkultur eller modreaktion mod hele det her med konkurrencestaten og

PISA, men den synes jeg så gik helt over i den anden grøft. Fordi der var kun fokus på den der meget klassiske dannelse, og at læreren skulle undervise, men ikke fokus på hvad børn faktisk lærer. Så der synes jeg jo at debatten, ja det ved jeg ikke, du spørger om jeg har opnået det, jeg ville? Nej – eller jo på mange områder omkring det med dannelse og udvikling af børnene, men jeg kan ikke sige, at det er mig, som har taget æren for det, fordi det er en del af den store debat, og jeg synes den store debat i mange tilfælde er gået over i den anden grøft. Så det der er behov for nu, det er faktisk at finde et mellemstandpunkt. Altså hvor man siger, at der er gode ting i begge lejre, man skal bare sørge for at vælge det rigtige.”

- Det virker bare ikke umiddelbart som om, at man fra politisk side har ændret specielt meget mening omkring, at det stadig er kompetencerne, der er i højsæde og dannelsen i baggrunden?

”Altså der er jo nogen, der rykker sig for tiden, men det er rigtigt, at der er rigtig mange, som stadig kører meget på, at eleverne skal være gode til at læse og skrive, og så noget matematik også, og resten er stort set ligegyldigt. Så det har du ret i. På politik siden så er der et godt stykke vej endnu. På vores sidste efterårskursus, der var rigtig spændende, havde vi en oplægsholder, Thomas Aastrup Rømer, som i den grad var ovre i dannelses siden – den meget klassiske ting. Jeg har også hørt en, der hedder Brian Degn Mårtensson – altså han er fundamentalist, vil jeg sige, ovre i den side. Men så var der også Stefan Herman, og han var netop én af dem, som formåede at sætte midterperspektivet. Så det tænker jeg jo også får noget afsmitning i forhold til læreruddannelsen. Det var faktisk rigtig interessant det kursus, vi havde sidste efterår. Men ellers om jeg har opnået, det jeg ville? Ja på forældresiden, dér synes jeg faktisk, at jeg har opnået meget af det jeg ville.”

- Hvilket aftryk tror du, du efterlader dig som formand for Skole og Forældre København?

”Altså der har jeg jo fået sat forældrene så meget på dagsordenen, for Skole og Forældre København specielt, at når der er et eller andet i Børne- og ungdomsforvaltningen og blandt politikerne, så spørger de altså altid om vores forældrevinkel på det. Så der mener jeg faktisk, at jeg har været med til at få sat forældrene rigtig meget i fokus. For eksempel under folkeskolereformen i den København-ske implementering. Et af de fire indsatsområder man gjorde der, eller fokusområder, det var faktisk forældresamarbejde. Der er dog stadigvæk et langt stykke at gå, specielt når man kommer ud på praksisdelen. Jeg snakker med mange, som bruger det udtryk, at vi skal ’længere til skoletalerne’. Folk siger jo også - og der er også alt muligt forskningsbelæg for det - at hvis forældrene er engagerede i skolen, og man har et godt samarbejde, så giver det både bedre trivsel og bedre læring. Men det er tit, at vi ikke kommer længere end til skoletalerne, fordi når det så skal ske i praksis, så er det utrolig traditionelt, forældresamarbejdet, rigtig mange steder. Så der mangler stadigvæk noget på efteruddannelsessiden og på praksissiden.”

- Så efteruddannelse i forhold til skolelederne og lærerne?

”Ja og jeg tænker faktisk også på læreruddannelsen i det hele taget. Noget af det, man snakker rigtig meget om, ja specielt når man er ved at være færdiguddannet (som lærer, red.), det er de der skrækkelige forældre - hvordan skal man nu håndtere dem og så videre. Og der er virkelig nogle forældre, som er meget krævende. Så der har man jo simpelthen brug for, på uddannelsen, at lære nogle teknikker. Ligesom med børnene hvor det er relationerne, der tæller helt vildt, og man lærer noget om klasseledelse, så skal man også lære noget om forældreledelse. Og igen ligesom med børnene at det er differentieret undervisning, jamen det er det sandelig også i forhold til forældrene. Så der er rigtig meget, der mangler dér, før det sådan kommer rigtig udover rampen. Men jeg mener sådan set, at jeg har fået sat forældrene på dagsor-

denen rigtig mange steder. Og jeg mener også, jeg har fået sat skolebestyrelserne meget på dagsordenen i Københavns kommune - at skolebestyrelsens kompetencer, både i forhold til forvaltningen og politikerne og i det hele taget, jo også i forbindelse med vores kurser, at det er noget er det, som vi har været ret skarpe på.”

- Hvad tager du med dig fra din tid som formand i Skole og Forældre København?

”Det jeg tager med mig, ja udover at det jo altid er lærerigt at samarbejde med andre mennesker - og *givende*. Altså det er jo utrolig givende. Det har jo været rigtig mange forskellige mennesker, som jeg har samarbejdet med. Både i, kan du sige, i skolebestyrelsen, men også tæt samarbejde i bestyrelsen (Skole og Forældre Københavns, red.), og med mennesker med meget forskellige holdninger. For tiden er vores holdninger måske ikke så forskellige, men der har været nogle tidspunkter, hvor de har strittet i mange retninger, og der har vi jo så skullet få en forening til at fungere, som så skulle have en fælles holdning til ting. Det har jo været rigtig spændende at arbejde med - og så i det hele taget at arbejde med alle de mennesker, der har et stort engagement i skoleområdet. Det jeg så også tager med mig, det er at ting tager jo i den grad tid. Man kan komme med alle mulige projekter og det ene og det andet, men rigtig meget af det her er jo holdningsmæssigt. Så altså det tager virkelig lang tid for tingene, de fæstner sig, og man kommer igennem med dem. Sådan er det nok inden for mange områder. Det er nok ikke kun inden for skoleområdet, tænker jeg.”

- Nu kommer der jo både nye skolebestyrelsesmedlemmer til, og der skal vælges en ny formand for Skole og Forældre København på den kommende generalforsamling. Hvis vi nu tager formanden først, hvad er det så for en arv han/hun skal løfte - hvilke råd kan du videregive her?

”Først og fremmest, og det gælder måske nok begge dele, er det prioritering og fokuse-

ring. Det er jo et *kæmpe* område, og der er så mange ting, der er spændende at beskæftige sig med, men så drukner man. Så man bliver nødt til at finde nogle få fokusområder og så arbejde videre med dem. Og så igen det der med at man skal være ihærdig. Det tager lang tid. Specielt det med at påvirke politikerne, det tager rigtig lang tid. Du skal holde rigtig mange møder, du skal snakke med rigtig mange og gøre det rigtig mange gange, før tingene begynder at ændre sig. Så vær tålmodig og ihærdig – og så er det jo forældresynspunktet, det er simpelthen bare vigtigt. Så det synes jeg jo er et område, man skal arbejde rigtig meget med stadigvæk. Og så de børn der er i nogle udsatte positioner på den ene eller anden måde. Dem synes jeg ikke, vi tager godt nok hånd om – og der taler vi både om børn fra specialområdet, men også helt almindelige børn i klasser, som har svært ved det på en eller anden måde. Og så tænker jeg på *2-sprogsområdet*. For tiden får de jo hele tiden at vide, via medier og alle mulige steder, at de er andenrangsborgere. Altså man skal altid forvente meget af børn, men hvis billedet er 'nå de kan nok ikke noget, de bliver aldrig til noget', så er det jo selvopfyldende. De debatter det er med hele denne her ghetto-plan, det synes jeg er skrækeligt. Og igen, set fra landets synspunkt, der går simpelthen en masse talent til spilde, ved at børnene ikke lever op til deres bedste, fordi de simpelthen kommer ind i nogle strukturer, hvor de ikke får chancen. Socialt dårligt stillede børn også. Altså ja, det er i hvert fald en rigtig stor udfordring."

- Det spiller jo heller ikke sammen med, at der på læreruddannelsen er skåret ned på undervisning i specialpædagogik og i dansk som andet sprog. Det forstår jeg slet ikke.

"Ja og specielt når man snakker inklusion. Jeg synes jo, der er rigtigt, at man ikke skal ekskludere børn. Hvis det overhovedet kan lade sig gøre, så skal man sørge for, at de bliver i deres lokalmiljø og i klasserne. Men hvordan det så hænger sammen med, at man netop reducerer timerne i læreruddannelsen på det

område, det kan jeg simpelthen ikke få til at hænge sammen. Jeg synes sådan set København har gjort det ok på det område. For det første er det ikke nogen sparreplan, og for det andet så har man lavet hele den her ressourcencentertanke på skolerne – som så godt nok ikke spiller alle steder. Og så har man kompetencecentre. Faktisk nogle rigtig gode kompetencecentre som ikke alle skoler er lige gode til at bruge, men som faktisk *kan* noget. For eksempel hvis det er noget med autisme, så kan man jo rent faktisk få nogen ud, der kan komme og observere i en klasse og observere nogle børn og kan være med til at lave nogle forløb. Så København har faktisk nogle ressourcer, men fordi rigtig mange af lærerne er så pressede, så får man ikke brugt de tilbud, og så kører lærerne bare helt sure i det."

- Hvor skal de nye skolebestyrelsesmedlemmer være ekstra skarpe, og hvor skal de tage sig i agt?

"De skal være skarpe på, at deres skoleleder ikke løber om hjørner med dem. De skal vide, hvilke kompetencer de har, og så skal de tage sig den magt, som de rent faktisk har. Fordi hvis ikke de selv tager den, så får de den heller ikke. Og så skal de selvfølgelig være skarpe på forældreområdet."

- Hvad er det næste for dig, når du stopper i Skole og Forældre København?

"Skal jeg være helt ærlig, så ved jeg det ikke. Lige nu synes jeg, jeg har brug for en pause, fordi jeg har brugt *rigtig* meget energi på det. Men det er *helt* sikkert, at jeg dukker op et eller andet sted på et eller andet tidspunkt, men hvor det bliver, det ved jeg ikke. Måske noget med nogle af de børn, som ikke har det så godt. Jeg er jo også meget engageret i FDF. Jeg sidder i FDFs landsforbunds socialudvalg der. Faktisk er jeg ved at skrive en lille bog sammen med dem, omkring hvordan FDF kan gøre mere for de børn. Men nu skal jeg lige bruge et par måneder på at finde mig selv."

EFTERÅRSKURSET 26. - 27. OKT. 2018

Dato: 26.-27. oktober

Sted: Hotel Bella Sky, København

Tema: Forældre som ressource

Program

Fredag

15.00: Indtjekning

16.30: Kaffe, snacks og en lille sandwich

15.00-17.00: Mulighed for at deltage i afskedsreception for Jens Schjødt Thorsen, formand Skole og Forældre København,

17.00: Oplæg fra forvaltningen v/ faglig direktør Camilla Niebuhr.
Efterfølgende workshops og workshops.

20.00: Middag

Drikkevarer efter middagen er for egen regning.

Lørdag

9.00: Fælles oplæg v/ John Halse

10.45: Generalforsamling i Skole og Forældre København

12.00: Spor 1: Oplæg v/ Gro Emmertsen Lund

Spor 2: Introkursus for nye skolebestyrelsesmedlemmer v/ Michael Dyrehave

13.15: Frokost

14.30: Spor 1: Oplæg v/ Hanne Knudsen

Spor 2: Introkursus fortsat

15.45: Spor 1: Opsamling og networking

Spor 2: Introkursus fortsat

16.00: Opsamling og afslutning

QUIZ: VIND EN PRAKTISK PARAPLY ELLER POWERBANK

Efteråret er over os, og det betyder, at vores efterårskursus er lige om hjørnet – juhuuu!
Inden kursets officielle program går i gang om fredagen, benytter vi lejligheden til at sige et ordentligt farvel til en ”gammel” kending i Skole og Forældre Københavns bestyrelse. Dette med en velfortjent afskedsreception på Hotel Bella Sky fredag den 26. oktober kl. 15-17
– hvor alle naturligvis er velkomne ☺

MEN hvem er det mon, vi holder afskedsreceptionen for?

Send dit svar til: sekretariat@skole-foraeldre-kbh.dk senest d. 25/10 2018 kl. 12.00.

Skriv dit svar, samt om du ønsker en paraply eller en powerbank.
Husk også at skrive dit fulde navn og din adresse i e-mailen.

Vi udtrækker tre vindere, som vil få deres gevinst sendt med posten, eller få gevinsten på efterårskurset på Hotel Bella Sky, hvis du deltager dér.

BESTYRELSEN FOR SKOLE OG FORÆLDRE KØBENHAVN 2017 – 2018

ØNSKER DU AT SENDE EN E-MAIL TIL HELE BESTYRELSEN,
KAN DU BRUGE FØLGENDE MAILADRESSE:
BESTYRELSE@SKOLE-FORAELDRE-KBH.DK

Jens Schjødt Thorsen

Formand, FU

Skolebestyrelsesformand
Engelstedsgade 52, 2100 Kbh Ø
Tlf.: 4082 0509
jens@skole-foraeldre-kbh.dk
Lundehusskolen

Anders Høgsbro Madsen.

Næstformand

Skolebestyrelsesmedlem
Tlf.: 2016 7953
ahm@novolog.dk
Sortedamskolen

Nils-Henrik Jørgensen.

Kasserer

Skolebestyrelsesformand, FU
Tlf.: 2467 8530
nils@skole-foraeldre-kbh.dk
Vibenshus Skole

Linda Hilskov

Skolebestyrelsesnæstformand
Tlf.: 6177 2329
linda@skole-foraeldre-kbh.dk
Lundehusskolen

Noah Torp-Smith

Skolebestyrelsesnæstformand
noah@skole-foraeldre-kbh.dk
Husum Skole

Sebastian Horst

Skolebestyrelsesformand
sebastian@skole-foraeldre-kbh.dk
Lergravsparken Skole

Marianne Kjær

Skolebestyrelsesformand
marianne@skole-foraeldre-kbh.dk
Bavnehøj Skole

Yanaba Mompremier Rymark Sankoh

Skolebestyrelsesnæstformand
yanaba@skole-foraeldre-kbh.dk
Nørre Fælled Skole

Jenny Windfeldt-Schmidt

Skolebestyrelsesmedlem
jenny@skole-foraeldre-kbh.dk
Frederiksgård Skole

Nyvalgte 2017 er følgende:

Frederik Nissen

Skolebestyrelsesformand
frederik@skole-foraeldre-kbh.dk
Randersgades Skole

Kirsten Birk Olsen

Skolebestyrelsesmedlem
kirsten@skole-foraeldre-kbh.dk
Utterslev Skole

Mette Herholdt Mertz

Skolebestyrelsesformand
mette@skole-foraeldre-kbh.dk
Kildevældsskolen

FIND OS PÅ FACEBOOK

Hold dig orienteret på vores Facebook-side, hvor vi løbende poster information omkring vores kurser og diverse arrangementer, samt andet skolebestyrelsesrelevant materiale, debatoplæg m.m.

Vi vil så gerne dele det med DIG!

Find os her: <https://www.facebook.com/sofkbh/>

RÅDGIVNING FOR SKOLEBESTYRELSES- MEDLEMMER OG FORÆLDRE

SKOLE OG FORÆLDRES LANDSFORENING GIVER RÅDGIVNING TIL BÅDE SKOLEBESTYRELSESMEDEMMER OG FORÆLDRE

SKOLEBESTYRELSESRÅDGIVNINGEN

Skole og Forældre leverer rådgivning pr. mail eller telefon til medlemmer af foreningen. Rådgivningen kan vedrøre alle spørgsmål om arbejde i en skolebestyrelse og børns skolegang

Send en mail eller ring i åbningstiden

Åbningstider

Telefontid: Mandag - fredag kl. 9 - 14
Sekretariatet er lukket i weekender, på helligdage og i skoleferier

Kontakt

tlf.: 33 26 17 21

Email: post@skole-foraeldre.dk

FORÆLDRE RÅDGIVNINGEN

Forældrerådgivningens mission er at fremme skolebørns trivsel og læring gennem rådgivning af alle forældre og andre, der oplever problemer i forbindelse med et barns skolegang.

Send en mail eller ring i åbningstiden.

Åbningstider

Telefonen er åben alle skoledage mellem kl. 10 - 14 og torsdag mellem kl. 16 - 19. Rådgivningen er lukket i weekender, på helligdage og i skoleferier

Kontakt

Tlf. 70 25 24 68

www.foraeldreradgivning.dk

Email: cb@skole-foraeldre.dk